

[Bollgministeren]

digt at anvende midlerne efter deres formål.

Placeringsreglerne indebærer et krav om, at den overvejende andel af institutternes midler fortsat placeres i obligationer.

8. Der foreslås åbnet mulighed for, at de eksisterende realkreditinstitutter med boligministerens godkendelse kan omdannes til aktieselskaber.
9. Der foreslås en væsentlig udbygning af bestemmelserne om regnskab og revision, ligesom straffebestemmelserne er udvidet i forhold til den gældende realkreditlov.

Forslagets bestemmelser om regnskab og revision m.v. vil herefter være parallelle med bank- og sparekasselovens bestemmelser.

10. Den til realkreditlovsforslaget svarende følgelovgivning på skatteområdet vil regeringen fremsætte senere. Den tilpasning, der skal ske i Industriministeriets lovgivning, vedrørende realkreditlignende lån m.v. sker ved fremsættelse af lovforslag samtidig med nærværende forslag.

Idet jeg herudover henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Industriministeren (Nils Wilhjelms):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditlignende lån og andelsboliglån m.v.

(Lovforslag nr. L 28).

Lovforslaget har til formål at sikre, at regelgrundlaget for realkreditlignende lån fortsat i vidt omfang er harmoniseret i forhold til de regler, der gælder for realkreditinstitutterne.

I overensstemmelse med det af boligministeren samtidig fremsatte forslag til realkreditlov foreslår lovforslaget derfor visse ændringer af reglerne om belåning af ejerboliger til helårsbrug og fritidshuse.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget og til boligministerens lovforslag, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

(Lovforslag nr. L 29).

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Indførelse af en fast bruttorevalideringsydelse og ændring af husvildebestemmelsen og forsøgsreglerne).

(Lovforslag nr. L 30).

Forslag til lov om ændring af lov om delpension. (Ændring af reglen for udbetaling af delpension ved sygdom).

(Lovforslag nr. L 31).

Lovgivningen om dagpenge ved sygdom og fødsel trænger til en gennemgribende revision. Der er, siden dagpengeloven trådte i kraft den 1. april 1972, sket en lang række ændringer i loven, uden at der i alle tilfælde er foretaget en vurdering af, hvordan disse ændringer påvirker den indbyrdes sammenhæng i dagpengeordningen i dens helhed.

Socialministeren nedsatte derfor i efteråret 1988 Dagpengelovudvalget med repræsentanter fra bl.a. arbejdsmarkedets parter og kommunerne. Et enigt udvalg afgav betænkning i juni 1989, og det er udvalgets forslag, der ligger til grund for det lovforslag, som regeringen nu fremsætter. Den væsentligste ændring i forhold til Dagpengelovudvalgets forslag er de foreslåede regler om dagpenge til selvstændige erhvervsdrivende.

Regeringen har lagt vægt på, at der bliver tale om en dagpengeordning, der bliver enkel og forståelig for borgeren og let at administrere for kommunerne. Samtidig er det tillagt vægt, at omkostningerne ved administrationen og brugen af ordningen nedbringes.

Ud fra disse hovedsynspunkter stilles der forslag om en dagpengeordning, der bygger på følgende hovedelementer:

Med udgangspunkt i, at normalt sygefravær skal dækkes af arbejdsgiveren, forlænges den periode, hvori arbejdsgiveren skal udbetale dagpenge, fra 1 til 2 uger, og den gældende – administrativt besværlige – refusionsordning for 2.–5. sygeuge ophæves.

Samtidig foreslås det, at offentlige arbejdsgivere som udgangspunkt skal betale syge- og barseldagpenge, så længe ansættelsesforholdet består – dog kun i det omfang der overhovedet er ret til dagpenge. Herved opnås, at offentligt ansatte i de allerfleste tilfælde ikke behøver at rette henvendelse til kommunen for at få erstatning for tab af arbejdsfortjeneste, ligesom en

[Socialministeren]

række overførsler af penge fra én offentlig kasse til en anden undgås.

Der sker i forhold til de gældende regler en skærpelse af nyansattes ret til dagpenge. Det foreslås som et generelt mindstekrav for overhovedet at opnå ret til dagpenge, at der har været tale om beskæftigelse i mindst 120 timer inden for de sidste 13 uger. Forslaget er begrundet i hensynet til at undgå små og administrationskrævende udbetalinger i tilfælde, hvor indtjeningen ikke har været den pågældendes egentlige forsørgelsesgrundlag.

I modsætning til, hvad der gælder i dag, indføres der et fælles beregningsgrundlag – som udgangspunkt den aktuelle timefortjeneste – uden hensyn til, om det er arbejdsgiveren eller kommunen, der udbetaler dagpengene. Dette vil være til fordel for de lavest lønnede, mens personer, der ikke har fuld normal arbejdstid, kan få mindre udbetalt i dagpenge i forhold til i dag, hvor dagpenge til deltidsansatte i visse tilfælde beregnes efter gunstigere regler end for fuldtidsansatte.

Efter dagpengeforslaget forenkles indtægtsopgørelserne for selvstændige erhvervsdrivende, og kronisk og langvarigt syge sikres adgang til den frivillige sikring.

De særlige regler om løsarbejdere, herunder om den særlige forsikringsordning for løsarbejdere, foreslås afskaffet, men ved udformningen af reglerne om beskæftigelseskrav søges det sikret, at også de arbejdsgivere, der hovedsageligt beskæftiger løsarbejdere m.v., vil komme til at betale dagpenge.

Den lave takst i forsikringsordningen for mindre selvstændige erhvervsdrivende udvides til at omfatte alle medarbejderne.

Med henblik på at undgå tvivlsspørgsmål og forenkle klagereglerne foreslås det, at kommunen har kompetencen til at træffe afgørelse i alle sager om retten til ydelser efter loven og med klageadgang til Dagpengeudvalget, der af denne grund foreslås udvidet med en repræsentant for kommunerne.

Dagpengeforslaget medfører væsentlige administrative lettelser for kommunerne og åbner samtidig mulighed for finansieringen af det samtidig hermed fremsatte lovforslag om en fast revalideringsydelse.

Dagpengeforslaget skønnes samlet at give offentlige nettobesparelser på 886 mio. kr. årlig. I 1990 skønnes besparelserne dog kun at blive 486 mio. kr.

Regeringen finder det overordentlig vigtigt, at ingen modtagere af sociale ydelser fastlåses i en passiv forsørgelsessituation, hvis det på nogen måde kan undgås.

Til forebyggelse heraf – og i tilknytning til at varighedsbegrænsningen efter forslaget skærpes, således at der normalt kun kan ydes dagpenge ved sygdom i 52 uger inden for de forudgående 18 måneder – fremsætter jeg samtidig med dagpengeforslaget forslag om indførelse af en fast indkomstuafhængig og skattepligtig bruttorevalideringsydelse på 10.387 kr. om måneden svarende til dagpengemaksimum. Unge under 23 år får den halve revalideringsydelse, dog således at der kan dispenseres herfra i særlige tilfælde. Sagt med andre ord fjernes den økonomiske barriere og dermed manglende motivation, der i visse tilfælde har bevirket, at revalidering er blevet udskudt eller i værste tilfælde slet ikke iværksat.

Den faste revalideringsydelse ydes først, når der er iværksat revalidering i overensstemmelse med en fastlagt erhvervsplan. Der indføres en varighedsbegrænsning på 5 år, dog med dispensationsmulighed.

Formålet med revalideringsydelsen er at fremme en aktiverende indsats med henblik på at bremse udgiftsstigningerne på arbejdsskade-, dagpenge- og pensionsområderne og navnlig for at mindske tilgangen til førtidspensionssystemet.

Revalideringsydelsen, der reguleres én gang årligt på finansloven, medfører en samlet netto-merudgift for staten og kommunerne på 124 mio. kr. årligt.

Ud over forslaget om den faste revalideringsydelse foreslås husvildebestemmelsen i bistandslovens § 31 udbygget med henblik på at indføre mulighed for at fastsætte betaling for enlige personers og flygtninges ophold i midlertidig indkvartering.

Endelig foreslås bistandslovens forsøgsbestemmelse i § 138 b udvidet.

Det foreslås, at revalideringsydelsen træder i kraft den 1. oktober 1990, således at merudgifterne til den faste revalideringsydelse bl.a. kan finansieres af besparelserne ved de foreslåede ændringer i dagpengelovens regler om varighedsbegrænsning.

Den foreslåede varighedsbegrænsning er også baggrunden for det lovforslag om ændring af delpensionsloven, som fremsættes i tilknytning

[Socialministeren]

til dagpengeforslaget. Efter forslaget til ændring af delpensionsloven skal delpension udbetales til delpensionister, der er fraværende fra arbejdet på grund af sygdom, lige så længe som der kunne have været udbetalt sygedagpenge.

Efter de gældende regler bortfalder retten til delpension, når modtageren har været fraværende fra arbejdet på grund af sygdom i en sammenhængende periode på 13 uger.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anmode om Folketingets hurtige og velvillige behandling af forslagene.

Rahbæk Møller (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om uddannelsespladser til de 14.000 afviste ved de videregående uddannelser.

(Beslutningsforslag nr. B 5).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvil lige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 18

Til skatteministeren af:

Ivar Nørgaard (S):

»Kan ministeren oplyse, hvorfor Europarådskonventionen vedrørende Mutual Administrative Assistance in Tax Matters endnu ikke er underskrevet af Danmark?«

Skriftlig begrundelse

Indholdet i den pågældende konvention har været stærkt anbefalet af de danske medlemmer af Europarådet som et nyttigt middel til mere effektiv kontrol med skatteunddragelse, og konventionen er for længst underskrevet af Sverige og Norge, hvilket sidste land også har ratificeret konventionen.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Ivar Nørgaard har stillet spørgsmål ved-

rørende underskrivelsen af en Europarådskonvention. Det, jeg kan svare, er, at OECD's og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager blev åbnet for undertegnelse den 25. januar 1988.

Formålet med konventionen er at fremme det internationale samarbejde om en effektiv håndhævelse af den nationale skattelovgivning i de stater, som har undertegnet konventionen, og i øvrigt også at sikre skatteydernes rettigheder. Konventionen giver f.eks. skattemyndighederne adgang til at give hinanden bistand ved udveksling af nyttige oplysninger til brug ved beregningen af forskellige skatter og afgifter, og skattemyndighederne får også mulighed for at hjælpe hinanden med opkrævning af skatter og afgifter. Konventionen skal altså ses som et supplement til de regler om gensidig bistand, der allerede findes.

Jeg vil gerne tilkendegive, at jeg er meget positivt indstillet med hensyn til en dansk undertegnelse. En dansk undertegnelse af konventionen skal godkendes af Folketinget. Godkendelse kan ske ved en lov, og jeg kan oplyse, at vi i Skatteministeriet for tiden arbejder med forbedelsen af det nødvendige lovforslag.

Ivar Nørgaard (S):

Jeg vil gerne takke skatteministeren – i hvert fald for, at ånden er redebon, at man er positiv – men det var altså den 25. januar 1988, der blev åbnet for underskrift, og nu er vi jo langt inde i 1989. Nordmændene, svenskerne og amerikanerne har for længst underskrevet konventionen, og nordmændene har oven i købet ratificeret den.

Det er sådan, at ministre fra de lande, der har underskrevet den, føler – og det har de også gjort opmærksom på i Europarådets ministerrådsmøde – at det er nødvendigt at komme i gang, og det forudsætter, at mindst 5 lande underskriver. Derfor vil jeg stærkt tilråde, at Danmark snart underskriver. Man kan ikke forstå i Norge og Sverige, at vi endnu ikke har underskrevet.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg kan bekræfte hr. Ivar Nørgaards oplysninger, som jo altså indebærer, at konventionen endnu ikke er trådt i kraft. Derfor har det heller ikke på nuværende tidspunkt haft nogen praktisk betydning, at der ikke har været fremsat et lovforslag i Folketinget.

[Skatteministeren]

Men som jeg tilkendegav før, er jeg positivt indstillet, og vi er i gang med udarbejdelsen af det nødvendige lovforslag.

Ivar Nørgaard (S):

Det er jeg glad for, for jeg kan kun sige, at det jo vil medvirke til, at den kommer til at træde i kraft. En af grundene til, at den ikke er trådt i kraft, er, at Danmark ikke har underskrevet.

Ole Espersen (S):

Er skatteministeren enig i, at en underskrift eller en undertegnelse ikke kræver forelæggelse i Folketinget, men alene er udtryk for en politisk tilkendegivelse af, at man politisk vil arbejde for en ratifikation, således at underskriften altså kunne være givet allerede nu som et tegn til de øvrige lande om vores vilje til samarbejde om at få gennemført konventionen?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Ingen af de øvrige lande er i tvivl om den positive danske holdning, som regeringen har tilkendegivet. Jeg har fundet det hensigtsmæssigt, at undertegnelse og ratifikation finder sted samtidig.

Stavad (S):

Jeg synes også, det er et positivt svar, vi har fået fra skatteministeren her, og nu forstår jeg at man er i gang med en lovforberedelse.

Imidlertid er det jo ikke mere end en uges tid siden, vi fik lovkatologet for denne folketings-samling, og jeg har ikke kunnet konstatere, at der på skatteministerens område er bebudet et lovforslag herom.

En forberedelse kan jo tage kort eller lang tid, og derfor vil jeg til præcisering spørge skatteministeren, om han forventer at kunne fremsætte lovforslag i indeværende folketings-samling.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg har ikke på nuværende tidspunkt taget stilling til, præcis hvornår et lovforslag hensigtsmæssigt kan fremsættes, men jeg kan tilkendegive, at det er min agt at fremskynde arbejdet mest muligt, og det må jo så være en prioritering i forhold til andre arbejdsopgaver, der afgør, hvornår et lovforslag vil kunne fremsættes.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):**

Fra socialministeren er modtaget skriftligt svar på spørgsmål nr. S 15 stillet af medlem af Folketinget Stillinger:

Spm. nr. S 15

Til *socialministeren* (4/10 89) af:

Stillinger (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at en ung, som fylder 18 år i august, og som opfylder betingelserne for at opnå maksimal støtte fra Statens Uddannelsesstøtte, først kan oppebære SU fra den 1. november, og vil ministeren oplyse, hvad den unge skal leve af i august, september og oktober måned?«

Begrundelse

Så snart en ung fylder 18 år, bortfalder børnetilskud, børnebidrag samt familiedelen. Dette betyder, at en enlig forsøger ingen hjælp kan få i august, september og oktober, hvis den unge fyldte 18 i august. Derfor anmodes ministeren om at ændre reglen om, at unge, der er SU-berettigede, kan komme til at vente i op til tre måneder, inden de kan få deres SU.

Svar (9/10 89):**Socialministeren (Aase Olesen):**

Loven om Statens Uddannelsesstøtte hører under undervisningsministerens område.

Jeg er imidlertid bekendt med, at det af denne lov fremgår, at der – når støttebetingelserne i øvrigt er opfyldt – først kan udbetales uddannelsesstøtte til den uddannelsessøgende fra begyndelsen af det førstkommande kvartal efter, at den pågældende er fyldt 18 år. Dette betyder eksempelvis, at en uddannelsessøgende, som fylder 18 år i august, kan modtage uddannelsesstøtte fra 1. oktober.

Med hensyn til de økonomiske hjælpemuligheder efter den sociale lovgivning kan jeg oplyse, at der efter bestemmelsen i bistandslovens § 40, stk. 2, ikke kan ydes løbende kontanthjælp efter § 37 til personer, der er under uddannelse.

[Socialministeren]

Dette gælder, uanset om den uddannelsessøgende er berettiget til Statens Uddannelsesstøtte eller den pågældende på grund af aldersbetingelsen eller af andre grunde er afskåret fra at modtage uddannelsesstøtte.

En uddannelsessøgende har imidlertid mulighed for – på lige fod med alle andre ansøgere – at ansøge om hjælp til dækning af akut foreliggende behov efter bestemmelsen i bistandslovens § 46.

Under henvisning til sidste punktum i begrundelsen for spørgsmålet må jeg gøre opmærksom på, at jeg ikke kan tage stilling til spørgerens ønske om en ændring af loven om Statens Uddannelsesstøtte, da loven som nævnt ikke hører under mit område.

Bortfaldet spørgsmål:

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 33, der var stillet af Carsten Andersen (SF) til socialministeren, den 9. oktober 1989 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Spm. nr. S 33

Til socialministeren (6/10 89) af:

Carsten Andersen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke initiativer regeringen agter at tage for at sikre, at unge ikke anbringes under forhold, som er truende for deres velfærd eller i direkte modsætning til det pædagogiske sigte, som en anbringelse skal være udtryk for?«

Skriftlig begrundelse

I en række tilfælde – hvoraf en del er ministeriet bekendt – er unge i henhold til bistandsloven anbragt om bord på skibe i arbejdslignende forhold på stærkt kritisable vilkår og i modstrid med søfartsmyndighedernes bestemmelser. Særlig grelt er det, at unge anbringes på skibe, som sejler med våbenlast.

Der er endvidere i offentligheden omtalt en anden situation, hvor det pågældende skib er indregistreret i udlandet for at forbigå danske søfartsmyndigheders krav. Det kan dog ikke forbigå de unges opmærksomhed, at de er an-

bragt i strid med gældende dansk lovgivning, hvorfor selve anbringelsesforholdet snarere kan virke hindrende end fremmende for en eventuel resocialisering.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om udstykning og anden registrering i matriklen.

Af boligministeren (Agnete Laustsen).
(Fremsat 4/10 89).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 3–4 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 9:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser. (Konsekvensændringer som følge af forslag til lov om udstykning og anden registrering i matriklen).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).
(Fremsat 4/10 89).

4) Første behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om afgift ved udstykning m.m.
Af boligministeren (Agnete Laustsen).
(Fremsat 4/10 89).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Hans Strunge (S):**

Vi behandler jo tre lovforslag samlet. Udgangspunktet er lovforslag nr. L 8, og det er faktisk helt vemodigt at behandle dette lovforslag, idet det ophæver en forordning, der er over 200 år gammel – helt tilbage fra 1781. Men i øvrigt hviler lovforslaget jo på de samme grundprincipper, som altid har båret udstykningssystemet.

Vi opfatter lovforslaget sådan i Socialdemokratiet, at det er udtryk for tilpasning til nutiden, og at der er tale om fornuftige forenklinger. Kendsgerningen er, og det fremgår også af lovforslaget, at der bliver færre matrikulære sagsarter, og dermed får man også en smidigere sagsbehandling.